

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: فرح نوتاش

۱۲ مارچ ۲۰۱۹

۲۰۱۹ – ۱۰۰ سال حق انتخاب زنان

چرا مردان هنوز در باره زنان تعیین تکلیف می‌کنند؟

صد سال پیش جنبش زنان در اتریش (با وجود مخالفت سوسیال دمکرات‌ها) با کوشش خود حق رأی را به دست آورد. نزدیک به ۵۰ سال است که زنان در حقوق خانواده، کار و غیره با مردان برابر اعلام شده‌اند ولی در کار، سیاست، خانواده و در زندگی روزانه هنوز در بیشتر موارد مردان درباره آنها تصمیم می‌گیرند. مزد کمتر (گروه حقوقی زنان!)، گذشته از آن زمینه‌های آسیب‌پذیر و حاشیه‌ی و مناسبات <غیرمتعارف> برای کارگران زن معمولی است. اکثریت زنان مسؤلیت کودکان را به عهده دارند - هم برای خود (همچنین بعد از دوران شیر خوارگی) و نیز در مهد کودک و کودکستان، مدارس و بیمارستان‌ها و غیره. این وضعیت همانقدر <غیر طبیعی> است که اکثریت مردان در مراجع تصمیم‌گیری سیاسی و اقتصادی قرار دارند و یا این که مردان به مراتب بیشتر به زور متوسل می‌شوند. فقط این که هر ده سال یک بار <مراجعه به افکار عمومی> ضروری است، نشان‌دهنده درجه سرکوب زنان و ضرورت مبارزه پیگیر روزانه علیه آن در تمامی زمینه‌ها است.

سلطه هزاران ساله مردان بر زنان (پدرسالاری) همانقدر <غیر طبیعی> است، که قدمت سلطه طبقاتی علیه نیروی کار (برده‌ها، بیگاری دهقانان کارگران مزدبگیر) است. ولی هر دو اینها مناسبات سرکوبگر اجتماعی گذارانی هستند که امروزه توسط تعداد بیشتری از سرکوب‌شدگان تحت سؤال قرار می‌گیرند.

همانند مذاهب و یا راسیسم، عظمت‌طلبی مردانه و سرکوب پدرسالارانه ابزار دیگری از اعمال قدرت طبقه حاکم سرمایه داری است تا بتواند نظم استثمار خود را با ایجاد تفرقه بین کارگران و توده‌های مردم تحکیم کرده و تضمین نماید.

۸ مارچ به عنوان روز جهانی زن موجهی است که در باره سرکوب روزانه زنان و ضرورت مقاومت در برابر آن نظری به مناسبات اجتماعی غالب و مسایل پشت آن افکنیم. در اتحادیه اروپا (EU) و تعداد دیگری از کشورها، زنان از نظر شکل حقوقی با مردان برابرند. - ولی در عمل سرکوب و استثمار می‌شوند. از نظر حقوقی تمامی انسانها همچنین کارگران با سرمایه‌داران برابرند - با وجود این در دنیای واقعی دوطبقه اجتماعی وجود دارند، استثمارکنندگان و استثمارشدگان. نظم اجتماعی حاکم محافظ و ضامن مالکیت سرمایه‌داری بر کارخانه‌ها بانک‌ها، سهام‌ها، و... است و آنها

آزاد اند که ارزش اضافی را که از کار کارگران حاصل می‌شود به عنوان سود به جیب خود بریزند تا از زندگی در <آزادی> لذت ببرند.

ما کمونیست‌های انقلابی بر این باوریم که هم سرمایه‌داری (سرکوب و استثمار کارگران و زحمتکشان) و نیز پدرسالاری از نظر تاریخی کهنه شده و منسوخ‌اند و تکامل نیروهای مولده در قالب به اصطلاح انسانی و همساز با محیط زیست در آینده هم در بند مناسبات تولیدی امپریالیستی – سرمایه‌داری گرفتار خواهد ماند.

واقعیت این است که اضمحلال سرمایه‌داری دهها سال است که آغاز شده‌است – و نه با روی کار آمدن دولت جدید بلکه خیلی پیشتر (در اتریش این پروسه توسط حزب سوسیال دمکرات اتریش (SPÖ) در اواسط سالهای ۱۹۸۰ آغاز شد) و آنهم در مقطع عطف نولیبرالی جهت تأمین سود کنسرن‌های چند ملیتی.

هدف ما برپائی جامعه‌ای است خالی از استثمار و سرکوب، ما اطمینان کامل داریم که تنها مبارزه مشترک و همبسته تمامی احاد طبقه کارگر، زنان و نیز مردان، پیران و جوانان، خودی‌ها و مهاجران، انقلاب پرولتاریائی و ساختمان سوسیالیسم را ممکن خواهد ساخت. نظام سرمایه‌داری – امپریالیستی که بر پایه سلطه مردان بر زنان استوار است باید توسط کارگران (چه زن و چه مرد) سرنگون و برچیده شود. آنوقت است که امکان واقعی برابری زنان تحقق می‌یابد.

آزادی زنان بدون انقلاب سوسیالیست ممکن نیست!

هیچ انقلاب سوسیالیستی هم بدون رهانی زنان امکان‌پذیر نیست!

درج، چاپ و نشر این نوشته با ذکر نام و منبع آن آزاد است!

تذکر: این اعلامیه توسط <آلترناتیو برای ایجاد حزب کمونیست انقلابی> به مناسبت ۸ مارچ روز جهانی زن تهیه شده‌است.

برای کسب اطلاعات بیشتر به سایت این سازمان مراجعه کنید!

prorevol.wordpress.com ia.rkp2017@yahoo.com - iarkp.wordpress

ترجمه و تکثیر <یکی از فعالان چپ در وین - اتریش>

Kontaktadresse: Iran-Rat, Amerlinghaus, Stiftgasse 8, A-1070 Wien

email:linksaktivist@gmx.at